

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна газета.

Ціна примірника
6 сот.
На провінції
8 сот.
В зайнятих територіях 4 коп.

Виходить щодня рано
крім понеділка.

Умови передплати у Львові:

На рік	12— К.
півроку	9— "
чвертьроку	5— "
місяць	1-80 "

В краю і державі:

На рік	24— К.
півроку	12— "
чвертьроку	8— "
місяць	2-40 "

За границю:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В інших державах	40 фр.

Рекламації вільні від поштової оплати. Рукописі приймаються лише оплачені, а звертається тільки важливі застереження. — "Українське Слово" продають всі бюра по цілим краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції:
Львів, ул. Руска ч. 3.

Ціна оголошень:

За оголошення числимо за односторонньою стрічкою або її місце 40 сот. Надіслане 60 сот., за стрічку а в оповістках 80 сот., в редакційній частині 1 К. Звідомлення про вітання, заручини і т. д. 1-50 К. за стрічку найменше 4 К. Дрібні оголошення за слово 10 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Статті оголошення за окремою умовою. — За зміну адреси платиться 50 сот.

Новий Цісар.

Президія парламенту на послуханню у нового Цісаря.

ВІДЕНЬ. Дневники доносять, що вчорашнє прийняте президія палати послів у Цісаря і Цісареві було надіслане надзвичайною ласкавістю цісарської пари. Президент Сільвестер виголосив до цісарської пари коротку промову в якій висловив глибокий жаль з причини смерті Цісаря Франц Йосифа I. та запевнив цісарську пару про незмінну вірність, честь і поважання.

Цісар подякував за сю маніфестацію почувань і висловив надію, що парламент знова збереться до праці. Висловив також бажання, щоб як найскорше прийшов почесний мир. Цісар розмаляв також з усіма віцепрезидентами, розпитуючи про відносини в їх виборчих округах.

Також цісарева розпитувала про економічні наслідки війни в поодиноких краях. На пращав Цісар і Цісарева подали руку кожному з присутніх.

Єпископи у Цісаря.

ВІДЕНЬ. Цісар прийняв вчора австрійський єпископат. Кардинал Скрбанекі виголосив до цісарської пари промову, в якій молив о бже благословенство для нової цісарської пари і запевнив Цісаря і Цісареву про вірність і привязаність єпископату.

Цісар і Цісарева прийняли горячо віддану їм чолобитню, а відтак йдучи по черзі до єпи-

скопів з кожним з князів церкви надзвичайно ласкаво розмовляли. Послухання тривало три чверти години. Були присутні усі австрійські єпископи за винятком далматійських, які не могли прибути через комунікаційні труднощі.

В справі Українського Січового війська.

Українська Боева Управа при нагоді обговорення теперішнього положення стрілецької організації і її потреб рішила вислати до У. С. Стрільців привітне писмо а для загальної суспільності оголосити слідуєчий комунікат в справі стрілецьтва:

Кожний народ окупив собі самостійне місце в ряді інших народів тільки боротьбою і жертвами. І український народ може винести справу свого визволення з забути тільки чинною боротьбою.

Сучасна світова війна дала нам нагоду виступити збройно в ім'я самостійності українського народу.

Утворений в січ ціли волею народу як національна боева одиниця легіон добровольців українських Січових Стрільців став до боротьби за самостійність України там, де було для сего чину місце: в рядах армії центральних держав.

Різні перешкоди при утворенні легіону найкраще говорять про незмірно велике значення його якраз для нас і для нашої народної справи.

І чим гірше стає загальне положення

української справи і українського народу, чим холодніше відносини би ся до нашої справи інші чинники, чим далі відсувано би здійснення наших цілей тим більш зусилля мусимо робити ми, український народ для утримання на відповідній висоті наших національних сил, отже і нашої боевої готовості!

Війна ще не закінчена, ще половина східної Галичини і мабуть ціла Буковина в руках Росії. Що нам принесе кінець війни годі вгадувати в пророчтві. Але навіть під найтяжкими ударами і серед найбільших розчарувань не можемо дати собі витрутити з рук зброю, яким бореми ся за нашу національну справу, не можемо допустити до того, щоб незалежні від нас обставини зіпсували нас без опору з нашої сторони зі сцени боротьби народів за свою будучність.

Для того Боева Управа уважає konieczним ужити всіх заходів для збільшення легіону Укр. Січових Стрільців і звертає ся до української суспільності з закликом, щоб пішли на зустріч сим заходам!

В справі евакуованих і втікачів.

Дня 27. листопада відбуло ся перше засідання комісії "Української Парламентарної Репрезентації для виселенців і збігців". Комісія уконституувала ся вибираючи головою дра Петрушевича, заступником головою дра Перфецького, секретарем п. Темницького.

Перішнє поребати як найенергійнішим кроком у правительстві, щоб як найскорше заняло ся долею евакуованих і збігців зі східних

МИКОЛА ГОЛУБЕЦЬ.

Природа і мистецтво.

(Далі).

Римська різьба послугує ся зразу і силами і зв'язками Греків. Згодом однак, втворюється тут інтересна портретна різьба в якій чимраз то більше ідеальний тип уступає місця індивідуальним чертам портретованих особистостей, в роді Цезаря, Ціцерона, Тита, Августа або Каракалі, яких погрудя стрічаємо в європейських музеях. Із пам'яток згадаємо кінну статую Марка Аврелія.

Старохристиянське і візантійське мистецтво не полишило по собі ні одного різьбарського твору гідного згадки на цьому місці. Причиною того упадок старої релігії Сили і Краси а зріст нової, що гелосила Покору і Самовідречення. Ніякої різьби не дало й магометанське мистецтво. Коран забороняв всякого рода зображення. В романську епоху скінчене різьбу до рівня помітного, несамостійного декоративного ремесла, через що не могло бути мови про справдішнє мистецтво. Різьба часів накованя готику, яка найкраще розвинулася у Франції, зразу строга і безжизнна, як безжизнним було середньовіччя, згодом оживляється, черти

її форми м'якшають, бездушність облич починає уступати місця виразові і характерові, супроти первісної типовості. Останні десятиліття готику дають кричати, що наближують ся нові часи, коли погордженням богам Сили і Краси віддасть ся те, що в них насильно відібрано. До найкращих різьб готичної епохи належать ті, які бачимо в соборах Парижа, Реймсу і Ам'єну. Коли середні часи і їх різьба мають вартість для історії мистецтва то хіба з того огляду що в тих часах найкраще розвинулася декоративна орнаментика. Тільки мусимо заважити, що більшу роль грає тут технічна умілість, аніж талановитість інтуїція, все те, що уособлює вартість мистецького твору.

Під палким сонцем Італії вицохла ся буйна квітка Відродження. Передтечею нового світогляду в різьбі був Нікколо Пізано, (около 1250) якого першим твором був змисл баптистерію в Пізі. За ним ідуть його син Джіованні Пізано і творець бронзових воріт флорентійської баптистерії Андреа Пізано (умер 1349). Ся трійця різьбарів стоїть на чолі походу на зустріч забутих богам грецько-римської різьби. Будучи дітьми середніх віків за нідто були далекі від природи а чуючи безжизнність якою націховане було мистецтво їх сучасників не мали ще ні сил ні відваги повднати ся з природою. Тому пішли посереднім шляхом. Заране Ренесансу, яке засвітає у Флоренції старатиметь ся направити помилку своєї передтечі.

Виступає нова трійця різьбарів Л'оренцо Гіберті (1381—1455) Л'юка делла

Робія (1400—1482) і Данило ді Бертто Барді прозваний Донателло (1386—1466). В творчості усіх їх бачимо боротьбу класичних різьбарських зразків зі змаганням до природного реалізму. Но при кінці XV і на початку XVI ст. різьба, що досі вела перший тон в мистецтві, тепер децю слабне. Над нею бере верх малярство. Різьбари занадто наближують ся до природи так, як перше були занадто від неї віддалені. Деякі різьби тогочасної флорентійської школи роблять вражіння анатомічних препаратів. Найбільшим творцем того часу є Андреа дель Верокіо (1435—1491) різьбар, маляр і золотник в одній особі. Завершене його творчості яка зразу змагає до безоглядного реалізму є кінна статуя Космеція в Венеції, що перевищує своєю силою і розмахом пам'ятник Гатамелати, долота Донателла і наближує ся до згаданої римської статуї Марка Аврелія. З його робіт найкращі цілий ряд молодих творців як Л'оренцо ді Креді, Перуджіно і Л'єонардо да Вінчі. Щойно їм удасть ся підняти мистецтво понад рівень спроб і житань поміж реалізмом а ідеалізмом, того так би сказати періоду "бурі і розгону".

На горизонт мистецтва XVI ст. підіймається величезна постать титанічного творця, геніального маляра, різьбара і архтекта в одній особі, постать Михайла Ангела Буонаротті (1475—1564). В його творчості найшов свій закокочений вираз той велетенський розгін, з яким тодішнє мистецтво пішло на зустріч новому світові Краси. Перший твір 14-літ

повітів Галичини. Скоєстатовано, що найбільш важким і грізним є положення звиш 60.000 виселенців Українців, розміщених в різних повітах західної Галичини, котрі остали без даху над головою та позбавлені всяких средств до життя, а навіть можности закупки потрібних средств поживи. Для улегшення їх долі рішено предложити правительству ряд домагань, з особна добити ся виплачування їм підмог по 1 кор. 20 сот. денно, достави харчів, видавати всяких споживчих марок, відповідного приміщення і т. д. та вислати негайно на місце відпоручників „Української Парляментарної Репрезентації“ в цілі перевірки на місці їх положення і доцільного заопікування ся ними.

Подібні домаганя постановлено і що до збігців, розміщених по різних місцевостях і таборах західної Австрії, з особна порішено домагати ся підвистення записок для них, правильного заосмотрованя в средства поживи, поліпшення санітарних відношин по таборах і т. д.

Всі ті домаганя предложити правительству у формі промеморії від Української Парляментарної Репрезентації і Українського Запозомогового Комітету депутатів, зложена з пп. Романчука, Петрушевича і Колесси.

Світова війна.

Румунія над пропастию.

ШВ. БЕРНО. Часопис „Intelligenzblatt“ пише: Правда, Росія дістала від союзників дуже багато воєнного матеріалу, але дуже мала надія на те, щоби вона виратувала Румунію з грізної ситуації, особливо коли зважить ся, що вибрані англійські і французькі війська, заосмотрені в замітний засіб амуніції, нічого не могли зробити.

БЕРНО. Обговорюючи положення Румунії „Petit Journal“ сумніваєть ся, щоби Росія наспіла з підмогою на час. Армія, що оперує в Болуні, в наслідок віддалення, не може помочи Румунії сейчас.

ВІДЕНЬ. „Berliner Tageblatt“ подає перегляд воєнної добичі задової в Румунії.

Від 28 м. м. союзні війська зайняли великі череди худоби та засоби збіжжя і нафти, при тому 6 санітарних самоїздів, 1970 залізничних возів і 10 локотивів.

В дунайських пристанях заняли 79 пароходів, між ними 16 наладованих збіжжям.

ВІДЕНЬ. Після часопису „День“ зізд царя Миколи з румунським королем Фердинандом в Рені має чисто політичний а не мілітарний характер. Тому те не можна приписувати йому військового значіння, бо Росія не в силі наспіти з більшою підмогою, як дотепер.

Новий колонізаційний простір.

ПЕТРОГРАД. Петроградська агенція доносить, що з огляду на уклячене залізничної Мур-

манської лінії, російське правительство приздумуєть ся над способом колонізації північних областей. В Петрограді утворено під проводом президента міністрів особний комітет для піддержання економічного розвитку північних окраїн Росії.

Справа корабля „Болгарія“.

СОФІЯ. Болгарська агенція доносить, що Росія відмовила признання того, що парохід „Болгарія“ перемінений на шпитальний корабель, має характер шпитального корабля. Своє становище оправдує тим, що турецька фльота затопила торпедами два російські шпитальні кораблі. Турецький генеральний штаб впевняє, що затоплено сі кораблі шойно тоді, коли вони почали ворожі кроки проти турецьких кораблів.

Болгарське правительство в новій ноті з цілою енергією виступило проти непризнання характеру шпитального корабля а на случай заатакованя шпитального корабля „Болгарія“ російською фльотою, загрозило відплатою.

Протест Америки.

ФРАНКФУРТ. До „Frankfurter Zeitung“ доносять з Базилі: Агенція Аваса оголошує телеграму з Вашингтону, що правительство Зєдинених держав вирядило до Англії і Франції ноту з просьбою о відхиленні відмови в справі виданя залізничного листу австро-угорському амбасадорови гр. Тарновському.

Наближаєть ся хвиля...

КОНСТАНТИНОПЛЬ. (Ткб.) В палаті міністер війни Енвер паша при обговорюванню воєнних операцій ствердив, що турецьке військо дійшло вже недалеко від Букарешту та злучило ся з німецьким і австрійським військом, яке йде від півночі.

Наближаєть ся хвиля, у якій Румунія буде вичеркнена з мапи. Коли міністер говорив про турецькі відділи, що борють ся в Галичині, піднесено на їх честь грізні оклики.

З Греції.

ВІДЕНЬ. „Politische Korrespondenz“ доносить: Грецький посол повідомив з поручення грецького кабінету в Атеніх австро-угорське правительство, що грецьке правительство запротестувало проти насильного прогнаня послів осередних держав і на жаль, даремно домагав ся відхилення того розпорядження.

Грецьке правительство вразило се дуже глибоко, що мусить толерувати факт відіяду представників держав, з якими Греція остає в приязних зносинах а сподієть ся, що австро-угорське правительство не зчинить грецького правительства відвічалним за се насильство.

„Politische Korrespondenz“ довідуеть ся, що на такому самому становищі стоїть і австро-угорське правительство, у всіх кругах монархії панує переконане, що було би несправедливістю складати відвічалність на Грецію за насильства доконувані антагтом.

В памятниках Медіцеїв бачимо уже щось чуже духови Буонаротті. Тінь глибокої меланхолії лягла на чоло обох Медіцеїв.

Михайло Ангел знав усі тайни людської анатомії як мало, а може й ніхто з його сучасників. А мимо того, його різьби — анатомічно не вірні.

Усі мускули його людей мало не тріскають, мало не рвуть ся з напруження. А чейже знаємо се зі школи, що коли працює одна партія мускулів то спочиває друга. Нема того в різьбі Буонаротті. Булаб вона загато природна, а за тим без виразу. Ми бачили, що Греки творючі зразкові форми краси людського тіла, так само вибирали з природних форм тільки те, що утілеснювало красу. Михайло Ангел вибрав з неї натомість тільки те, що утілеснювало силу. В обох случаях бачимо, що після того, як творець опанував форми природи, міг з неї вибирати тільки те, чого йому було потрібно для висловлення своєї ідеї. Отже ані сліпа наслідуванє природних форм, ані цілковите відірванє ся від них, але використання її істотних форм може бути основою справдішнього мистецького твору. Всякий занепад творчости, як побачимо, матиме головну причину в неповажаню чи незнаю сего абсолютного закону.

(Далі буде).

АТЕНИ. Правительство відповіло адміралови Фурне, що рішучо відказуєть ся від видачі оружя.

ЛБОНДОН. До „Daily Telegraph“ доносять з Атен під датою 30 с. м.: Король зарядив, щоби І. корпус армії ставив опір обсаджуванню грецьких будинок.

ЛБОНДОН. Атенський коресподент „Daily Telegraph“ говорив з адміралом Фурне, який висловив ся, що тому дав грецькому правительству довгий ретинець до видачі оружя, бо того оружя нема в Атеніх.

Грецький король стоїть за мировим подгожденем справи, але в його окруженю є загато нервові люди, більш королівські від самого короля. Коли правительство удержувати ся на своїому становищі, то адмірал висадить військо на сушу і обіме ряд точок. Він розпоряджає маринаркою, військом і найліпшими тяжкими арматами. Сподієть ся, що кров не попливе. Будь що будь ані моряки ані жовнярі союзників не вистрілять перші.

ЛБОНДОН. „Morning Post“ доносить: Військовий союз, що недавно утворив ся в Атеніх, постарав ся о перевезенє до області Парнасу усіх армат, амуніції і засобів воєнного матеріалу з атенських складів.

„Times“ доносить з Атен, що італійський посол одержав від грецького правительства заповненє, що офіцери, які брали участь в протіталійській агітації в Епірі, будуть відкликані.

ЛБОНДОН. Бюро Райтера доносить, що положення в Атеніх незмінєне.

Адмірал Фурне оголосив маніфест, в якому успокоює населєне, додаючи, що евенгуальні заворушеня будуть сейчас здушені а виновники покарані.

Пізніше узав адмірал Фурне свій маніфест назад. Дальші інформації говорять, що адмірал Фурне дістав від короля лист з обіянкою удержання спокою. Король поручив вчєра командантові І. корпусу опіку над удержаннем спокою.

АМСТЕРДАМ. „Times“ доносить з Атен: Коронна рада радить над остаточною формою відповіди, яку має правительство дати союзникам. Ходять поголоски, що президент міністрів заявив в імени правительства, що мусить обєстохувати при відмові видачі оружя.

Політичні круги числять ся з уступленям кабінету.

Болгарське звідомленє.

З дня 1. грудня.

В околиці Монастира відперли ми наступ на Трнову і на горбок 1248. На рєшті македонського фронту частинний арматий огонь.

В Волюжині похід вперед триває далі безнастанно побідно. Дня 24. надоліста наші дивізії переправили ся через Дунай під Зиміпєю, пішли з розмахом в напрямі Букарешту, зломали розпучливий опір ворога і завдали йому важкі врати. Дня 27 м. м. по завзятих боях обсадили Джіурджію. Дня 30 м. м. перейшли поза лінію Коман-Сінярені, віддалєну на яких 20 км. від пояса букарештенських кріпостей. Здобуто дві тяжкі армати 10 полєвих армат, 7 малих і 5 екерострілів. Подолєно 4 офіцирів і 200 жовнярів.

На „фонд національної оборони“

зложено протягом кількох днів вніше 2000 К.!

А іменно зложили: Радник двору Гербачевський 100 кор.; совітн. о. Войнаровський 200 кор.; проф. Василь Білацький 100 кор.; Кульчицький Сям. Львів 100 кор.; ред. Фед. Федорців 100 кор.; кредит. тов. „Надежда“ Крилиця 100 кор.; др. Ів. Кунців авд. Рава Руська 100 кор.; надсов. Василь Яворський Новий Санч 50 кор.; Волод. Федорович Краків 50 кор.; Білицький Стефан Мадюшин 50 кор.; Гинидевич Волод. Тисова 50 кор.; Шеремєта Кость з Орачлика 40 кор.; пос. Фоліс 50 кор.; пос. Онішківич 30 кор.; пос. Колесса 25 кор.; пос. др. Кость Левицький 25 кор.; пос. Лев Левицький 30 кор.; пос. Євген Левицький 25 кор.; през. Романчук 25 кор.; пос. Петрушевич 20 кор.; пос. Загайкевич 20 кор.; пос. Сінгалевич 20 кор.; пос. Лагодінський 20 кор.; пос. Лев Вацький 20 кор.; пос. Стефанік 20 кор.; пос. Трильовський 20 кор.; пос. Цегельський 20 кор.; пос. Дієтрянський 100 кор.; радн. Балтарович 25 кор.; Вирєга Алекс. 20 кор.; Наливайко Семен, Олышаниця 20 кор.; Карпівський Юліян, Ярослав 20 кор.; Марко Дмитро, Босна 20 кор.; Хандога Семен, Мор. Острав 20 кор.; Кульчицький Антін, Геродок 20 кор.; о. Білак Іван Фирсєйська 20 кор.; о. Ортинський Філарет 20 кор.; о. Котис Атанас 20 кор.; о. Курілає Василь 20 кор.; Замойський Михайло 20 кор.; Д.

нього генія, маска Фавна, (нині в національному музею в Фльорентії) дає йому приступ до найвищого тоді культурного середовища, яким був двір Медіцеїв. З часу побуту на тому дворі (1489—1492) походить класично-спокойна „Мадонна з Ісусом“ (мраморний плоскоріз, нині в Casa Buonarrotti в Фльорентії). По ній слідує „Бій Кентаврів“ в якому бачимо вже те, що було основною істотою його пізнішої творчости — замедуване до нього тіла, напружених мускулів, пристрасних і нагальних рухів.

Правду кажучи, Буонаротті був різьбарем навіть тоді, коли малював. Він „різьбив кистію“ як сказав хтось слушно. Вачисляти різьбарських творів того титана не беремо ся, скажемо тільки, що творами в які відляв артист усього себе є могутній „Давид“ прозваний „il Gigante“, „Мойсей“ з гробниці папи Юлія II. і нагробні памятники Медіцеїв у Фльорентії.

В ведитенській (180 сотнарів важкій) статуї Давида, бачимо зображенє молодечої сили і відваги. Правда, ідеальної краси грецьких молодечих постатей тут не найдемо. Руки Давида загато великі, живі, мускули загато видаті, щоб чарувати спокою. Та не спокій а боротьба, відвага безповоротного пролєму були душею творчости Михайла Ангела.

Те саме скажемо і про „Мойсея“, що сидючи в мазетатичній позі з мускулярною рукою, опертою на заповітних скрижалях наче на силу спинює в собі недегамований намір творчої енергії, що блискає з його очей, чоло і усього обличчя.

Т. Відень 20 кор.; Рудавський Василь, Ценж-ковіце 20 кор.; Стефурак Іван 20 кор.; Левиць-Роман, Борислав 20 к.; др. Вол. Бачинський Львів 10.; Н. Н. Розвадів 10 кор.; Зиблікевич Дмитро 5 кор.; Микитик А. 10 кор.; Кацуляк Петро, Розвадів 5 кор.; Озарів Андрій, Ясло 10 кор.; Некарж Анна, Живець 6 кор.; др. Фільц Мих. 10 к.; Новицька Марія, Відень 4 кор.; Тов. „Прогрес“ Мор. Острава 3 кор.; о. Лесяк Іван, Шутів 10 кор.; Вакула Марія, Хржанів 5 кор.; о. Савойка Теодор, Селіска 10 кор.; Моравський Вол., Долина 10 кор.; Филипович Алекс., Маркова 10 кор.; Салагуб Ілія 10 кор.; Качмарський Йосиф, Львів 10 кор.; о. Яно Янів, Заколоть 8 кор.; о. Кончило Віктор, Дукове 10 кор.; Антонян Андрій 10 кор.; Мисаковський Августин 10 кор.; о. Гойдиш В., Девятир 10 кор.; о. Войко Григор., Глібович свірт. 16 кор.; Гинилевич Ярослав, Тисова 10 кор.; Приби-ковський Петро, Негриба 10 кор.; Мельник Андрій 10 кор.; о. Зубрицький Мих., Бережниця дол. 10 кор.; о. Гринишин Ілія 10 кор.; Гришук Мих. складка: Гришук, Турко Кузьма, Іван Сте-ник Огір 6 кор.; Гуменюк М., Моцалиця 10 кор.; Ліщинський Іван, Дрогобич 10 кор.; По-риковський Іван, Берест 6 кор.; Шарий Мих., Глорів 4 кор.; о. Клайковський Омелян, Стеб-ник 5 кор.; Добрянський Софрон, Марбург 5-10 кор.; о. Кішник Стефан, Опака 5 кор.; Воляська Галина, Самбір 5 кор.; Гладкий Валиць, Тироль 5 кор.; Рогунський Микола, Купиновичі 5 кор.; Баринський Йосиф, Пібуж 2 кор.; Федорович Мих., гор. Австрія 2 кор.; Гутес Ілія (Ілько Ти-мець, Мих. Криль, Вербонович — збірка) 4-50 кор.; Дунашевський Волод., Відень 5 кор.; Орлецький 4 кор.; — разом по день 28. XI 1916 готівкою 2000 корон 80 сот.

Українці! Жертуйте щедро, всі, на „Фонд Національної Оборони“. Заохочуйте один друго-го! Жертуйте без різниці партій!

НОВИНИ.

— Шкільна маніфестація. В день похо-рону бл. п. Цесаря Франц Йосифа I. зійшлися ученики грецько-католицького обряду всіх серед-ніх шкіл у Львові в Преображенській церкві, де об. катихизити тих шкіл відправили помі-нальне Богослуження при трігальнім співі хору учеників академічної гімназії. По канакхиді вер-нули ученики академічної гімназії і філії до селі „Наредного Дому“, де усталися з учи-тельським збором на переді перед бюстом бл. п. Цесаря, устались серед цвітів. Директор гімназії прав. радник Ілія Кокорудз виголосив глибоко відчуту жалібно мрмову, в котрій зважав на високі чесноти і прикмети велико-душного бл. п. Цесаря, яко монарха і батька своїх підданих, підніс, подавши головні хвилі з історії його пановання, величезні заслуги для держави, краю і українського народу. Прига-дав засноване бл. п. Цесарем „Народного Дому“ і відвідане академічної гімназії і висловив най-глибшу честь для бл. п. Цесаря, сердечний жалі і герячу вдячність. Інші ученики відій-шли з церкви до своїх заведень на жалібні маніфестації.

— Вісти з полону. Полонений одиор. добр. Іванко Гоцький подає отрим своєю теперішню адресу: Пермська губернія, Ірбіт (музей). Теза-ришів просить о вісти і адреси.

Хорунжий Андрій Домарадський живе в полоні. Ніжегородська губернія Арсамас.

— Відзначене Українця. Підхорунжий Никола Гамракей відзначений бронзовою ме-далию.

— З поля. 18. жовтня с. р. унав в при-ступі на іт. фронті Роман Савоцький поручник (родом з Макиша яросл. повіту).

— Красний Союз кредитовий у Львові приймає зголошення і вклати на п'яту державну позичку і уділяє на жадане бажані по-яснення.

— Іменования. Міністер справедливости іменував провідника ґрунтової книги М х а ж а Д е н и с а у Львові старшим начальником канцелярії.

Міністер просвіти іменував тимчасового головного учителя в мужеському учительському семінарі в Кугах Богдана Душинського дефінітивним головним учителем того заведення.

— Тягнене лосья з 1864 р. Головна ви-графа 300.000 кор. припала на серію 2.625 ч. 22. 40.000 виграв лось серії 133 ч. 49.

— Передплата... мабуть одинокий на-галицький Українці. Адміністрація „Українсько-го Слова“ дістала з Казаня ось таку перепишу-картку: „Всехвальне товариство видавання „У-

країнського Слова“! Маю честь повідомити, що знаю я про мій довг то є 8 кор. але тимчасом мене стрінуло нещасте, я дістав ся в полон і мій довг остав ся не заплачений. Прошу не висилати на мою адресу (в полон). З поважанем Микола Балагурак.

— Зелізниці злодії. На днях непапа львівська поліція на слід великих крадежних, поповнюваних від довшого часу на двірці в Персенківці. Двох парубків із заведення п. Геф-лінгера найшло собі легкий спосіб до життя. Повбирали ся в однострій німецьких жовнірів, та скільки разів надходив і спинав ся в Пер-сенківці товарний поїзд розбивали двері воза і викидували відтам на шлях усе, що тільки встигли захопити. Відтак переносили крадені скрині з військовим добром до недалекої відлі п. Гефлінгера. Військові причадили серед, яких не забракло і протиізвозних масок, вони закопували а поживу, чоботи, убрания і мате-рії, магазинували на стрижку, в пивниці і в стайні згаданої відлі. Поки що ведеть ся слід-ство і переслухана двох злодзівних „зелізни-чників“.

— Продажа телеграфічного бюра. Теле-графічну епілку Райтера продано за 550.000 фунтів літерлінів Нагарови, льордови Гляко-нови, льордови Ресль і сір Джемсови. На зборах функціонерів заявив один з директорів, що імена покупців з окрасою найкрасших ан-глійських традицій. Головним заміром купців є постарати ся о те, чоби агенція Райтера поли-шила ся незалежною і безпартійною інститу-цією держави Великої Британії, чоби не мала зносин з фінансовими підприємствами.

— З фінансових інституцій: „Руська Щадниця“ в Перемишлі знижує від дня 1-го січня 1917 відсоткову стопу від вкладок на 4 проц. Інші услівя що до вкладок позістали незмінені, як се впрочім видно з оповістки сеї інституції в анонсах нижнішого числа.

— Зелізнича катастрофа під Буданеш-том. На зелізничій стації Герцеггальом наїхав поспішний поїзд на особовий поїзд з Грацу і розтяв його на дві частини. Причиною ката-строфи було те, що машиніст поїзду за пізно завважив сигнал до зупинення. Сальомовий віз поспішного поїзду, яким їхав цивільний ад'ян-тус військового Генерал-губернатора в Сербії Т а л ь о ч і я, розбив ся. Тальочі згинув. Секре-тар Тальочія, його своячка і перучик, що були з ним, вижили цілі. Тальочія пробива рура, що допускає пару для оґрівання возів. Особовий поїзд складав ся переважно з возів третьої класи. Згинувло 68 осіб, ранених 150, з яких 60 тяжко.

ОПОВІСТКИ.

Неділя, дня 3. грудня 1916.

Нині: 3. грудня гр.-кат. Григерія, рим.-кат. Францішка.

Завтра: 4. грудня гр.-кат. Вов. Пр. Д. М., рим.-кат. Варвари

○ Ві в торок дня 5. грудня 1916 р. від-буде ся в льокалі Тов. „Академічна Громада“ при вул. Панський ч. 11а відчит п. з. „Приро-да (геопсихізм) в поезії Шевченка“. Початок відчиту о год. 6 вечером.

По відчиті відбудеть ся дискусія в спра-ві розділу рефератів по читальних і зорґанізо-ваних секцій наукових.

Проєнт ся є ласкаву участь.

За Виділ:

А. Княжикський
голова,

Софія Ластоведька
писар.

Послідні вісти.

з головної австрійської кватири.

З дня 2. грудня 1916.

На східнім фронті.

На південний захід від Букарешту занято домішний Арджезу. Усі впроби ворога, пере-шкодити походу на наддунайської армії вперді, були даремні. На південний схід від Пітешті станула румунська 1. армія знова до бою. Ге-нерал Штратілеску приказав своїм офіцерам і жовнярам згинуті на місці так, як від на-ступаючої боротьби зависить доля і недоля Ру-мунії. Австрійсько-угорські і німецькі війська відкинули не завзяті змагання ворога в зад.

Один баварський полк випер ворога в долині Арджезу далеко по за його лінії.

Також в долині Дамбовіта на південний схід від Кампелонгу зломано румунський опір. Ворожий протинаступ в долині Праве зло-мав ся о мур австро-угорських полків. Добича вчорашньої дини обіймає 6.000 полонених, 49 армат 100 наповнених амуніційних возів, що ясно говорить про положеня, якого дізнав во-рог. Даремно намагали ся Москалі в останній хвилі помогти Румунам своєю офензивою в Карпатах.

Наступи Румунів в пограничній області на захід від Фосані, наступи двох російських армій проти ліній генералів фон Арца і фон Кевеза зломали ся вчора так, як і попередних днів. Надзвичайно високі втрати ворога се поки що одинокий „успіх“ що дала його відтяжуюча о-фензива нашого ворога в Карпатах.

На північ від Карпат у ц. к. армії нічого нового.

На італійським фронті.

Італійці продовжали свою арматну стріля-нину в відтинку Карсту, при великих втрачу-ванню стрілен. І нічу тривала арматна боротьба особливо в південній частині високорівні, жи-війша як доси.

Наступ ворожих літаків на місцевости в долині Віппах не мав найменшого успіху.

На півд.-східнім фронті.

В Альбанії ніяких змін.

Заступник шефа Генерального штабу німчий маршалок-поручник Ф. Геффер

з головної німецької кватири.

На західнім фронті.

Фронт пільного маршалка ба-варського наслідн. престолоа Руп-рехта:

По обох боках Анкру в лісі Сан Вее і на південь від Сомми біля Колье часами силь-ний огонь армат.

На східнім фронті.

Фронт генерала пільного мар-шалка князя Леопольда Бавар-ського:

Московські наступи на північ від Сморгі-ня і на південь від Пинська зломали ся без успіху.

Фронт генерала полковника арх. Йосифа:

Наступ Москалів і Румунів в дієстних Карпатах і Семигородських пограничних горах тривають далі.

Наступ звернув ся вчора особливо проти наших становищ на Баба Людова і Гураката на схід від Дорна-Ватри як також в долині Тротозу і Кітуц. Усі даремні, получені з вели-кими втратами ворога. Німецькі війська в ді-сістних Карпатах полонили в протинаступах більше як 1000 полонених.

Фронт маршалка пільного Ма-кензена:

Бої в Волощині розвинули ся до великої битви. Наше праве крило на південний схід від Кампелонгу позискало не обох боках від-тинку Дамбовіта терек. В Арджезу на півд. схід від Пітешті наші і австро-угорські війська преломили румунські лінії. Аж де одної ква-тири дивізійного штабу часто уже вславлений баварський 18 полк узав від полонених штабо-вих офіційрів прикази, з яких виходить що ру-мунська армія повинна була боронити ся про-ти „жорстокости варвар“ до песлідного. Ми дійшли до Арджезу.

О скільки можна було до тепер обчислити першого грудня взяла ми 51 офіційрів, 6.115 жовнярів в полон та здобули 49 армат і 100 наповнених амуніційних возів.

Перший генеральний „квартир-майстер“ Людсіндерф.

Оголошення.

Глядаю учительки (ля) до науки 2-х дівчат з П. кл. гімн. Ласкаві зголошення прошу на адресу: Олена Коломиєць — Ліщин п. Острівська нова. 3—3

Хтоб знав, де перебуває Евдоха Жмурко, котра перед інвазією російською виїхала на Моравію, зводити ласкаво донести на адресу: Hryhorij Žmurko k. u. k. H. M. K. 1/11 Feldpost 80. 1—2

Пошукую свого брата Тимофія Кінзінського, котрий минулого року находився в полі при Ldst. Rgt 22/9 Marschkomp. Feldpost 160. Хтоб знав його адресу, зводити ласкаво міні донести: Nykola Kinzinskyj, Kav. Div. San. Anstalt 4 — Feldpost 284. 1—2

Павлишин Дмитро, народний учитель при війську, подай міні свою адресу. Василь Павлишин, Arb. Abt. E. B. K. Stanislaw — Feldpost 260. 1—3

Пошукуєть ся, сейчас інтелігентної жінчини до ведення домашнього господарства. Адреса: о. Михайло Бачинський — Григорів п. Журів. 2—3

Хто знає, де перебуває Василь Мацал, родом з Лопушан пов. Зборів, що служив до липня с. р. при Ldst. Arb. Abt. № 50/27, зводити повідомити його жену Евдоху Мацал, евакуовану до села Мальчиці п. Мшана Барятів.

**Земельний
Банк Гіпотечний**
спілка акційна у Львові, Підвале ч. 7
приймає зголошення і врати на
П'яту Австрійську воєнну
позичку
під оригінальними умовами і уділяє
всіх інформацій.

**АРТИСТИЧНЕ
ЗАВЕДЕННЯ РИТІВНИЧЕ**
найдешевша фабрика кавчукових
стампиль

Д. ВАЙСА

у Львові вул. Сикстуська ч. 13.

виконує гарно всі ритівничі роботи з металю, литі і прасовані.

Таблиці і шильди литі в різних металах, адреси до машин і на двері, надгробні таблиці, назви вулиць і числа на доми.

Всі замовлення виконують ся в якнайкоротшім часі.

Отсим подаємо по мисли §§. 15 і 21 нашого устава до відома П. Т. наших вкладників, що з днем 1. січня 1917 знижуємо відсоткову стопу від вкладок на 4 процент — з тим що на дальше як і перед тим рентовий податок помимо девжавної підвишки будемо оплачувати з власних фондів.

Дирекція „Руської Шадниці в Перемишлі“.

Вже вийшов

КАЛЕНДАР „ПРОСВІТИ“ на рік 1917

і продає ся тільки за готівку по ціні 2 кор. 50 сот., (для членів, що зложили вкладку лише 2 кор.). На порто звичайне належить долучити 30 сот., рекомендоване 55 сот.

Календарна часть обнимає 111 стор., літературна п. з. „На переломі“ 240 стор. Всі статі оригінальні і актуальні. 140 ілюстрацій (з того 7 великих), оригінальна окладинка окрашають Календар.

В коміс не дає ся; за посліплатою не висилає ся. Замовлення і гроші слати на адресу:

Канцелярія Товариства „Просвіта“ — Львів, Ринок ч. 10.

При помагаджуванню закупа просимо покликувати ся на „Українське Слово“.